

*Domov důchodců Ústí nad Orlicí
Cihlářská 761, 562 01 Ústí nad Orlicí*

MĚSÍČNÍK

**DOMOVA DŮCHODCŮ
Ústí nad Orlicí**

11. číslo/ Listopad 2022

Po přečtení, prosím, předejte dalšímu obyvateli!

Milé čtenářky, milí čtenáři,

„Listopad z mlhy, jinovatky, deště, sněhu, sucha a bláta před zimou k zimě chvátá.“

V říjnu jsme se ještě přece jenom ohřáli, babí léto přišlo později, než jsme zvyklí. V listopadu už sluníčko hřeje méně, schovává se za mraky, bývá mlha, sychravo, prší a fouká. Nedá se nic dělat, musíme se začít tepleji oblékat.

I zvířata se chystají na zimu, někteří ptáci odlétají do teplých krajin. A třeba ježci chodí sem a tam a hledají nějaké pěkné místočko, kam by se mohli uložit k zimnímu spánku.

V listopadu se také slaví martinské posvícení. *„Radost Martina je husa a džbán vína.“*

I když je venku sychravo, sluníčko tolik nesvítí a brzy se stmívá, nezapomínejme se na sebe usmívat, protože úsměv sluší nám všem a je na světě lépe.

„Úsměv je světlo, které při pohledu do očí naznačí, že srdce je doma.“

Příjemné počteníčko Vám přeji
Eva Plívová a Dana Matoušková
Vaše sociální pracovnice

Co nás čeká v listopadu

8. 11. OD 13.30 HOD.

SVATOMARTINSKÁ KAVÁRNIČKA

Svátek svatého Martina oslavíme předčasně již v úterý, ale chybět rozhodně nebudou Svatomartinské rohlíčky, které během dopoledne společně upečeme, a doušek vína ☺ Těšíme se Vás na jídelně v 1. patře.

28. 11. 16.30 HOD.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Srdečně Vás zveme na tradiční rozsvícení Domovského vánočního stromu. Letos v doprovodu dětí ze ZUŠ. Chybět nebude ani drobný jarmark domovských vánočních výrobků a punč na zahřátí. Těšíme se na Vás ☺

Sledujte také nabízený týdenní program na nástěnkách.

Pranostiky na listopad

Listopad je podle gregoriánského kalendáře jedenáctý měsíc v roce. Má 30dní. Jeho český název se odvozuje od padání listí, které je pro toto období ve střední Evropě charakteristické. Latinsky se měsíc nazývá *November* od latinského *novem* (tj. devět), neboť do roku 153 př. n. l. byl listopad v římském kalendáři devátým měsícem v roce. Tento název převzala i velká část evropských jazyků.

Listopad začíná stejným dnem v týdnu jako únor (s výjimkou přestupného roku) a březen. Astrologicky je Slunce asi první dvě třetiny listopadu ve znamení Štíra a zbytek měsíce ve znamení Střelce. V astronomických termínech začíná v souhvězdí Vah a končí v souhvězdí Štíra.

Během listopadu se na severní polokouli postupně zkracuje délka dne.

- ❖ Listopadové hřmění pšenici ve zlato mění.
- ❖ Když krtek v listopadu ryje, budou na vánoce létat komáři.
- ❖ Když dlouho listí nepadá, tuhá zima se příkrádá.
- ❖ Studený listopad - zelený leden.
- ❖ Listopadové sněžení neškodí vůbec osení.

- ❖ Když napadá sníh na zelené listí, bude tuhá zima
- ❖ Nepřijde-li sníh na Vše svaté v noci, přijde o svatém Martině se vši mocí.
- ❖ Přijede-li Martin na bílém koni, metelice za metelící se honí.
- ❖ Na svatou Kateřinu schováme se pod peřinu.

11. 11. Martin – svatého Martina můžete v kostelích, které jsou mu zasvěceny, často spatřit na oltářním obraze coby římského vojáka na koni, jak roztíná mečem svůj červený plášť a obdarovává jím za chladné noci žebráka. V den, který připadal na svátek tohoto světce, na venkově čeledíni a děvečky odpradávná dostávali od hospodáře mzdu za celý rok. Zlatým hřebem bohaté hostiny byla ohromná pečená martinská husa, která se vykrmovala už od léta. Také k huse patřil džbán vína a martinské rohlíčky, plněné makovou nádivkou.

25. 11. Kateřina – „*Na svatou Kateřinu zalez pod peřinu!*“

Svatá Kateřina patronka vzdělanců a univerzit, která ve své době obrátila a křesťanství padesát filozofů, se narodila ve městě Alexandrii v Egyptě, kde je pořád teplo. Asi by se podivila, že jí někdo může dávat dohromady se zimou a nečasem.

Bitva u Vyšehradu 1. 11. 1420

Po první pražské defenestraci v roce 1419, kdy byli vyhozeni konšelé z Novoměstské radnice, vypukly husitské války. Do jejich historie zasáhl i Vyšehrad, který do té doby zažíval svůj největší stavební a kulturní rozmach. Byla zde svedena bitva.

Koncem července roku 1420 opustil český král Zikmund Lucemburský po prohrané bitvě na Vítkově ležení před Prahou, aby se pokusil z Kutné Hory ovládnout pokojnou cestou České království. V případě nezdaru se zde očekávaly vojenské posily. Na *Vyšehradě* a na Pražském hradě zanechal poměrně skromnou posádku čítající několik set mužů. Pražané se cítili oběma hrady v držení královských posádek ohroženi, přičemž za nebezpečnější považovali Vyšehrad. Proti němu totiž nebylo *Nové Město* opevněno, zatímco Pražský hrad ležel za řekou a most se dal celkem snadno hájit.

Na přímý útok si však pražští husité netroufali, a proto se rozhodli posádku ve vyšehradské pevnosti vyhladovět. Dne 15. září 1420 vybudovali na pankrácké planině v blízkosti kostelíka sv. Pankráce příkopy a valy, čímž znemožnili zásobování Vyšehradu po benešovské silnici. Část obléhatelů pak obsadila údolí Botiče, kde byly rovněž umístěny obléhací stroje – dva

praky a velká puška. Pražské husitské vojsko tvořilo na 6000 mužů městské hotovosti, žoldnéřů a drobných šlechticů, kteří byli povinováni pražským městům vojenskou službou. Na pomoc jim prý přispěchalo v říjnu 3–4000 východočeských orebitů v čele s hejtmanem Hynkem Krušinou z Lichtenberka, který i přes svůj nízký věk 25 let byl již uznávaným válečníkem. Rovněž se zde po jeho boku objevil Diviš Bořek z Miletínka, jeden z pozdějších vítězů bitvy u Lipan. Po čase se k obléhání připojily také oddíly z Loun, Žatce a pod vedením hejtmana Mikuláše z Husi ještě posily z Tábora.

Situace se pro izolovanou vyšehradskou posádku stávala svízelnou, proto začal vyšehradský hejtman s husity vyjednávat. Dne 28. října se sešel s Hynkem Krušinou, aby s ním uzavřel dohodu o čestné kapitulaci, pokud do osmi hodin ráno 1. listopadu nepřijde pomoc nebo pokud se do té doby nepodaří získat větší množství potravin.

Avšak ani Zikmund nezahálel. Po celý říjen kroužil kolem Prahy, ale k přímé vojenské akci se neodhodlal. Teprve uzavřená dohoda jej přiměla k útoku, i když jeho vojsko, které mělo 16–20 000 mužů, nemělo proti stejně silnému, ale navíc opevněnému nepříteli příliš dobré vyhlídky na vítězství. Kromě toho – než se jeho vojsku podařilo na pankrácké pláni sešikovat

– uběhla dohodnutá lhůta, kdy mu ještě mohla vyšehradská posádka účinně pomoci. Oddíly z Uher, Německa, Slezska a Lužice čelně zaútočily proti opevněním na Pankráci, čeští a moravští šlechtici pod Zikmundovými prapory dostali za úkol napadnout husity z boku po strmém svahu od Podolí. Jejich útok znamenal pro tyto oddíly těžké ztráty. Hlavním Zikmundovým silám se však podařilo pankrácká opevnění překonat, ale Hynek nasadil ze zálohy cepníky a bitvu tak rozhodl.

Vyšehradská posádka, věrna slibu, do boje nezasáhla – i když její útok do zad husitů mohl v bitvě přivodit zásadní zlom. Zikmund po nezdaru kvapně opustil Prahu.

Dohodu husité neporušili, nechali vyšehradskou posádku opustit pevnost se ctí a za dodržení slova ji zásobili potravinami a vozy. Řada vyšehradských žoldnéřů poté dokonce vstoupila do služeb Pražanů.

Ale po ovládnutí Vyšehradu zde začali husité loupit a ničit vše, včetně královského paláce a chrámů. Z výstavného hradu tak po jejich řádění zůstaly jen trosky a rozvaliny, z nichž již nikdy toto někdejší sídlo králů k původní slávě ani výstavnosti nepovstalo.

Karel Hynek Mácha

Karel Hynek Mácha (nar. 16. 11. 1810 v Praze, zemřel 6. 11. 1836 v Litoměřicích) byl romantický básník a prozaik. Narodil se v Praze na Újezdě na Malé Straně. Otec byl mlynářský pomocník, matka pocházela z muzikantské rodiny. Syn po ní zdědil hudební vnímavost.

Záhy po Hynkově narození se rodina, postižená finančním státním krachem v roce 1811, přestěhovala do chudinské čtvrti kolem kostela sv. Petra, kde Mácha prožil své dětství i dospívání.

Karel Hynek Mácha navštěvoval svatopetrskou farní školu, poté novoměstské gymnázium. V roce 1826 si otec otevřel na Dobyččím trhu (Karlovo náměstí) krupařství, k němuž náležel nuzný byt. To už měl Mácha za sebou první básnické pokusy v němčině, označené v rukopise jako **Versuche des Ignaz Macha - Pokusy Ignace Máchy** z roku 1829. Jsou to sentimentální romantické básně, vzniklé při školním studiu literatury.

V roce 1832 ukončil Karel Hynek Mácha filozofii a pod Jungmannovým vlivem začal psát české verše, které uveřejňoval v časopisech. V té době, jako většina studentů, neskrýval Mácha své sympatie k povstání Poláků proti ruskému

carskému útisku i k ostatním revolučním hnutím v Evropě. Karel Hynek Mácha se účastnil českého společenského života, hrál v ochotnických divadelních představeních ve **Stavovském a Kajetánském divadle**. Patřil do skupiny spolupracovníků Josefa Kajetána Tyla.

Zde se, už jako student práv, seznámil s **Eleonorou Šomkovou**, dívkou z řemeslnické rodiny. Vztah mezi Lori a Hynkem probíhal v bouřlivých zvratech, jak o tom svědčí **intimní básníkův Deník** z roku 1835. Tento citový vztah prolínal všemi ostatními Máchovými zážitky a názory na svět. Mimořádné nadání umožňovalo Máchovi syntetizovat poznatky získané studiem filozofie a rozsáhlou četbou cizích spisovatelů, zejména Byrona, a začleňovat je do vlastních myšlenkových a uměleckých postojů.

Vedle studia, četby a lásky bylo zdrojem Máchových zážitků cestování. Podnikal dlouhé pěší túry, lákala ho zejména místa, kde jeho fantazie dokreslovala zbytky dávné minulosti.

V roce 1834 podnikl Karel Hynek Mácha svou nejdelší cestu - přes Rakousko a Alpy se vydal do Itálie. O této cestě napsal svůj **Deník na cestě do Itálie**.

V roce 1836 byl vydán autorovým nákladem Máj. Mácha dokončoval v té době právnická studia a myslel na uspořádání

svého vztahu k Lori. Získal místo advokátního praktikanta v kanceláři **justiciára Durase** v Litoměřicích.

Po narození dítěte mělo konečně dojít ke sňatku Máchy s Lori. Avšak v plánovaný den svatby, 8. 11. 1836 byl Karel Hynek Mácha pohřben. Zemřel náhle 6. listopadu 1836 v Litoměřicích. Jeho syn skončil nedlouho potom. Lori zemřela v roce 1891.

Dílo Karla Hynka Máchy:

Karel Hynek Mácha byl představitelem romantického básnictví a jeden z největších českých básníků.

Próza:

Křivoklát - 1834, historická próza, jediná dokončená a časově nejpozdější část zamýšlené tetralogie Kat z doby Václava IV.

Zlomky dramát s historickými náměty:

Bratři - 1832

Král Fridrich - 1832-33

Boleslav - 1831-33

Bratrovrah – asi 1833

O postupném zrání Máchova talentu svědčí prózy zamýšleného cyklu **Obrazy ze života mého**. Umělá kompozice této prózy se **podobá kompozici opery** - předehra, dvě dějství oddělená veršovanými mezihrami a veršované finále.

Pout' krkonošská - 1834

Večer na Bezdězu - 1834

Márinka - 1834

V posledních dvou letech Máchova života vznikají tři **lyrickoepické skladby byronského typu**:

Mnich - 1833, veršované, tragický pocit marnosti života

Cikáni - 1835, próza, v utrpení mladého cikána se soustřeďuje tragika všech ostatních postav. Objevují se zde také zážitky z cest po vlasti a z italské cesty.

Máj - báseň, nejslavnější Máchovo dílo. Jeho počátky spadají do roku 1834, napsán byl od podzimu 1835 do jara roku 1836. Subjektivnost zde dosáhla svého vrcholu, básník se ztotožňuje s hlavním hrdinou Vilémem. Děj je podle autora záležitostí druhořadou, hlavní jsou úvahy a propastnosti mezi individuálním vědomím toužícím po nesmrtelnosti a neodvratnou nutností zániku fyzické existence.

Největší míry objektivizace dosáhl Karel Hynek Mácha ve verších, v nichž vyjádřil vztah k rodné zemi - matce, jíž posílá pozdrav po ubíhajících oblacích: "**tam na své pouti pozdravujte zemi. Ach zemi krásnou, zemi milovanou**".

Podobně jako Márinka má i Máj **podobu hudebně dramatické skladby** - čtyři zpěvy, dvě intermezza. Mácha v tomto díle vytvořil základy moderního českého jazyka.

Od léta k podzimu

Kdysi jsem psala příspěvek „Od zimy k létu“, pamatuji se jen, že přišel covid a nepokračovala jsem. Tak se mi snad dodatečně podaří nynější doplnění.

Léto bylo letos krásné, teplé, plné sluníčka, obloha se modrala ve své celistvosti, jen sem tam se pro ozdobu objevil malý bílý mráček. Lipka uprostřed našeho venkovního prostoru příjemně stínila. K odpočinku k ní přibyly dokola kolem kmene pěkné lavičky. Proti slunci byla nad trávníkem nově vypnutá stínící stříška. Pořádalo se mnoho akcí, o většině se již psalo. Mně osobně potěšila úprava trávníku pískem na mořskou pláž, obklopenou vysokými květinami nahrazujícími palmy a dalšími rekvizitami. Z rádia bylo slyšet šumění moře a k osvěžení byly všem podávány ovocné drinky různých příchutí.

V oblibě je i předvádění dovedností cvičeného psa Cuddyho. V závěru obchází zúčastněné a nechá se hladit. Je to účinná terapie.

Také náš zdejší parčík stále lákal k procházkám a posezení. Vše naplno kvetlo v celých kobercích barev, byla to radost se dívat kolem sebe, i když jsme někdy hledali trošku stínu nebo průvanu. Všem nám od veder napomohlo několik bouřek.

Návštěvy v době prázdnin a o dovolených chodily častěji a dá se odhadnout, že obyvatelé Domova byli spokojeni.

Čas plynul neúprosně rychle, blížil se konec srpna, začátek školního roku a mladším generacím povinnosti. Starším převážně končily dovolené.

Mým oblíbeným měsícem bylo vždy září se stromy ozdobenými svazečky veselých červených jeřabin. Jako dospívající děvčata jsme je navlékaly na nitě a nosily místo korálků. V letošním roce nás tento měsíc zklamal neobvykle vytrvalými dešti, nemohli jsme často ani ven. Teprve říjen přinesl slunečné dny, aby dohonil, co září zameškalo. Lidem ale v soukromí všude zůstalo hodně venkovní práce. V době sekání otavy i naši hoši z údržby dávali do pořádku všechny trávníky kolem Domova a prováděli zčásti i úpravy záhonů. Chodili jsme tam, kde se právě sekalo, abychom mohli na chvíli podlehnout kouzlu opojné vůně posekané trávy, o to jsme se s kamarádem Petrem nenechali nikdy připravit. Ubylo sice mlíčáků pro našeho králíčka Kulíška, ale že je maličký, vždycky se něco našlo.

Paleta malíře podzimu se uplatňovala jen zvolna. Jako první začalo pomalu padat listí lípy a dole pod stromem byl jimi trávník posetý jak zlatáčky v pohádce. Pohled z našeho pokoje k městu zůstal téměř beze změn, jen břízky začaly mít světlejší barvu. Na druhé straně, kde vidíme Kubincův

kopec, lidově „Kubinčák“ osadu chatek – zvaných „Amerika,“ byla už v lese vidět světlá místa s listnatými stromy jako vzory na dekoračních látkách. Louky pod lesem byly po deštích jasně zelené, a libchavské kravičky sem chodily na pastvu. Z dálky vypadaly jak ovečky na betlémě. Sledovala jsem, jak se vrací zapadající sluníčko až do poloviny kopce Kubinčáku, zatímco v létě pokračuje nad vrch lesa „Zelená žába“(místní název). Za ním je vesnice Říčky, v údolí leží Klopoty, putuje dál nad poli až po nejvyšší kopec Hůrku nad Dobrou Vodou, dnes v souhrnu vesnic Orlické Podhůří. S podzimem dojde při návratu až nad ústecké hlavní nádraží. Jsou to moje časté výhledy, kterými se zde může těšit každý z Vás, proto se o tom tak podrobně

rozepisují. Celkově jsou pohledy na všechny strany od Domova pěkné a při změnách ročních období je stále co sledovat. Většina obyvatel má problémy s chůzí a tak je pro nás venkovní prostor dostačující. Vyhovuje i pro aktivity, které se zde běžně

konají. Naposledy nám tu hrála krásně čistě oblíbené skladby Sopotnická dechovka a většinu jich doplnila i zpěvem. Nedlouho před nimi zde vystupovala

skupina Nahonem a SED. Zdánlivě jsem trochu odbočila, ale vše se týkalo letních a podzimních dnů.

Dole kolem řeky se dozlatova začaly barvit břízy, je jich tam hodně, osiky se staly šedozelenými, vínový buk se probarvil, jen řada tmavě zelených smrků stála vedle stromů rovně jako svíce. Naše lípa uprostřed trávníku ztrácela listí stále výrazněji. Keře kolem rodinného domku naproti, na jaře žlutě kvetoucí, se proměnily v hnědou nepropustnou hradbu. Dole v zatáčce pod pergolou ještě pěkně kvetly v barvách bílé, žluté a fialkové vřesy. Naproti zlatý déšť zbarvil své dosud listnaté vršky do vínova. Toho jsem si v loňském roce ani nevšimla.

Nesmím opomenout druhou stranu našeho Domova, kde je stejně příjemně jako u pergoly. Vyhledávají ji hlavně návštěvy s dětmi, aby se podívaly na bazén s rybičkami a fontánku s vážkou. V pozadí vytvořily stromy překrásnou oranžovou korunu, její odraz se objevil ještě na menším stromku u altánku.

Na druhé straně zůstalo na keři pár žlutých kvítků a na podzimní sluníčko vyhlédl jeden bílý květ hortenzie. V trávě se sem tam pro radost objevila fialová hlavička jetele nebo žlutá pampeliška a sedmikráska. Venkovní cvičební náradí osiřelo. Okna byla stále plná truhlíků s červenými muškáty, někde bílými i v jiných barevných odstínech. Pod okny vlevo přetrvávalo několik růžiček a břízka nad ně dosahující zlátla. Vzadu nad silnicí slabě žloutly modříny.

Před vchodem do Domova stále natahovaly k slunci své dlouhé stonky růžovobílé a fialkové květiny s barevnými listy, bylo to milé uvítání. Také u pergoly byl rozkvetlý okrasný stojan. Často jsme se vraceli do parčíku. Hodně se proměnil. Hned na kraji byl maličkými jablíčky obalený ozdobný parkový stromek. Keře se zbarvily do žluté, vínové až jasně červené.

Dominovaly trávy všech druhů a ty nejvyšší vlály ve větru jako široké vějíře. Z květinových záhonů zůstal zčásti jen světle fialový a vykvetly tmavě vínové nízké listopadky. Podzimu stále odolávaly malé červené růžičky na začátku, uprostřed i na konci parkové cesty. Projeli jsme i kolem vřesů, drobných bílých vysokých květin a malých lampiónků. Dole se slunily zakrslé borovičky a větší keře i stromy v různých odstínech zelené a vínové. Je vidět, že to zde vytvářel někdo, kdo tomu rozumí. Zajímavě rozmístěné kameny různých tvarů působí dekorativně, stejně tak jako kamínky v záhonech. Stráň v pozadí se zabarvovala jen zvolna, stejně tak se mnoho neměnil pás stromů kolem hřbitova a k němu. Proti parčíku za plotem rodinného domku byly stovky překrásných šípků. Lákaly k ostříhání a zdobení váz nebo košíků v obytném prostředí.

A najednou to přišlo, jak mávnutí kouzelnou taktovkou. Podzim v celé své nádheře byl zde! Na lipce zůstalo jen několik lístků, všechny už zhnědly dole v trávě.

Za parčíkem se zabarvily stromy od světle žluté po mnoho odstínů oranžové, skořicové až hnědé. I sakury zoranžověly. Objevila se i tmavě vínová. Stejně tak tomu bylo směrem ke hřbitovu a městu. Stačilo jen několik prosluněných dnů. Užívali

je venku i obyvatelé Domova. V parčíku zůstal jeden keř bez listů a jeho dřevina se ukázala v jasně vínové barvě. Stále je co pozorovat. Mezi kamínky je velké množství pnoucích se, nízkých zelených rostlin, které jsou ozdobeny malými červenými kuličkami. Květiny až na růže uvadly. Naproti u vody se břízky proměnily do zlatohnědé.

Okraj lesa, zčásti i uvnitř, více zesvětlal, jen louka zůstávala svěže zelená. Kravičky se už vrátily do svých obydlí. Venku se stále více ochlazuje a naše pobyty se zkracují. Velikou výhodou je, že máme otevřenou novou Kavárnu, kam si můžeme jít dát dobrou kávu, čaj i něco dobrého. To platí především pro naše hosty, mnoho jich to již vyzkoušelo k velké spokojenosti.

Blíží se dušičkové dny. Jejich prožívání se stalo tradicí pro všechny naše generace. Téměř každý z nás máme mnoho pěkných vzpomínek na ty, kteří nás předešli. Přeji Vám všem, aby Vám tyto chvíle nepřinášely smutek, ale vybarvili jste si pěkné, radostné a hodnotné okamžiky, jaké jste prožili s Vašimi blízkými. Můžete se zamyslet i nad tím, kolik dobrého dokážete kolem sebe rozdávat Vy, i jak důležitý odkaz do života předáváte své rodině a přátelům.

Marie Sikorová (obyvatelka Domova)

Advent

Advent je předvánoční období, které začíná **čtyři týdny před vánočními svátky**. Během adventu zapalujeme svíčky na adventním věnci a postupně se připravujeme na Vánoce. Dříve byl advent dobou půstu, dnes už se během adventu nepostíme, ale každopádně je to období zklidnění a postupné přípravy na vánoční svátky. Advent začíná **čtvrtou nedělí před 25. prosincem**. Datum začátku adventu je tak pohyblivé a připadá každý rok na jindy. Zároveň platí, že čtvrtou adventní nedělí může být i 24. prosince, tedy Štědrý den. Začátek adventu pak vždy připadá na **rozmezí 27. listopadu – 3. prosince**. Letos připadá první adventní neděle hned na první možný termín a to na 27. listopadu, a adventní období tak bude nejdelší možné.

Kromě adventních nedělí připadá na advent i **několik dalších významných dnů**. V Česku slavíme hlavně svatého Mikuláše, který připadá na 6. prosince. Tradičně den předem chodí Mikuláši, andělé a čerti a rozdávají dárky hodným i zlobivým dětem.

Na svatou Barboru se zase vžila tradice tzv. řezání barborek, kdy se ze stromů ořežou větvičky, které se dají doma do vázy

tak, aby právě na Štědrý den rozkvetly. Jako barborky se nejčastěji řezou kaštany, třešně nebo i další ovocné stromy.

Během další svaté, **na den svaté Lucie**, by se nemělo uklízet a ženy i dívky by se měly vyhýbat v tento den domácím pracím. Což si musíme přiznat, že takový den volna se v předvánočním shonu vždycky hodí. Svatá Lucie v úterý 13. prosince „noci upije a dne nepřidá“. Vánoční svátky letos připadají na sobotu 24. prosince, neděli 25. prosince a pondělí 26. prosince.

Jak se zapalují svíčky na adventním věnci

Symbolem adventu je adventní věnec. Vyrábí se ze zeleného jehličí a u nás nejčastěji se čtyřmi svíčkami. Mezi nejčastěji **používané barvy svíček na adventním věnci** patří fialová a červená, ale používají se i bílé, modré nebo hnědé, barva svíček se v dnešní době řídí spíše trendy než tradicí.

Svíčky na věnci se zapalují vždy v podvečer a proti směru hodinových ručiček. První neděli zapálíte jednu svíčku, druhou už zapálíte dvě a na konci adventu, poslední adventní neděli, budou hořet všechny čtyři svíčky. Pokud nějaká svíčka dohoří, můžete ji nahradit novou.

Jaké jsou adventní neděle?

27. listopadu 2022 první adventní neděle je vzpomínka na proroky, kteří předpovídali ještě před narozením Ježíše Krista

jeho příchod. Neděli se přezdívá železná a zapaluje se první adventní svíčka, fialová svíčka proroků, která je symbolem očekávání.

4. prosince (Barbora) 2022 druhá adventní neděle je dnem, kdy se tradičně zahajuje pečení cukroví. Neděli se přezdívá bronzová a zapaluje se opět fialová svíčka, která uctívá vztahy: současné, budoucí i minulé, a která je symbolem lásky. Je taky nejvyšší čas pro děti, aby napsaly dopis Ježíškovi.

11. prosince 2022 třetí adventní neděle je stříbrná neděle. Je to začátek druhé části adventu, který je slavnostnější a klidnější. Připravujeme se na vánoční oslavy. Svíčka se zapaluje růžová, tzv. pastýřská.

18. prosince 2022 je poslední adventní neděle. Přípravy na Štědrý den postupně vrcholí, děti už budou letos i na vánočních prázdninách. Zapaluje se čtvrtá svíčka, fialová andělská.

Na Štědrý den se pak ještě zapaluje bílá svíčka, která patří Ježíši Kristu. Tato svíčka je součástí pětisvíčkové varianty adventního věnce. Často ale kupujeme věnce pouze se čtyřmi svíčkami, pět svíček je tradičnější adventní věnec spíš v protestanské Británii.

Trénujeme paměť

Doplňte vhodné přídavné jméno tak, aby doplnilo známé přirovnání.

1. jako lunt
2. jako svíce
3. jako hodinky
4. jako včelka
5. jako kostelní myš
6. jako padlý sníh
7. jako cedník
8. jako řípa
9. jako Dán
10. jako pířko
11. jako liřka
12. jako páv
13. jako rak
14. jako mezek
15. jako vlk
16. jako veř
17. jako tchoř
18. jako cumel
19. jako řřovík
20. jako hlemýřď

1. Hubený, 2. rovný, 3. přesný, 4. pilný, 5. chudý, 6. bílý (čistý), 7. děravý, 8. zdravý, 9. opilý, 10. lehký, 11. chytrý, 12. pyšný, 13. rudý, 14. tvrdohlavý, 15. hladový, 16. líný, 17. smradlavý, 18. sladký, 19. kyselý, 20. pomalý

Smějeme se

Nový majitel psa si stěžuje:

„Ten pes, kterého jste nám prodali, nestojí za nic!“

„Jak to?“

„Včera v noci štěkal tak hlasitě, že jsme ani neslyšeli zloděje v kuchyni!“

Stěžuje si v hospodě Franta Honzovi:

„Jsem velice znepokojený. Moje stará začala chodit po hospodách.“

„No nazdar! A propije hodně?“

„Nic nepropije – hledá mě!“

„Myslíte si, že bych měl vkládat do svých básní víc ohně?“, ptá se začínající autor zkušeného kolegy.

„Naopak milý příteli – více básní do ohně!“

„Mami, kup mi velblouda!“

„A čím bychom ho krmili?“

„Tak mi kup toho ze zoologické zahrady, ten se krmit nesmí!“

Potkají se dva známí:

„Čau Franto! Ty ses prý oženil! To musíš být šťastnej, vid’?“

„No, to musím.“

Jak jsme se měli v říjnu

Trávili jsme hodně času, vyráběli podzimní dekoraci, hráli kuželky a smažili bramboráky. Babí léto, jak má být 😊

Zdroje:

Sudoku pro seniory – humor je kořením života. Fragment 2016.

<https://encyklopedie.praha2.cz/udalosti/795-bitva-u-vysehradu>

<https://www.spisovatele.cz/karel-hynek-macha>

<https://www.pranostika.cz/listopad.html>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Listopad>

<https://vimjakna.cz/dny/kdy-zacina-advent/>

PRANOSTIKY ROKEM KROK ZA KROKEM, Albatros Praha, 2006, Z. Kovaříková, Viola, Lyčková, ISBN 80-00-01989-2

Z pohody do pohody. Jaroslava Pechová, Halina Trsková. Foxo s.r.o. Books Print Olomouc. Praha 2021. Pojišťovna VZP, a.s.